

gon annan eller annars till serskildta behöf bestämdt, så villfares denna begäran, och Landshöfdingen utfärdar immission å berörde nybygge samt gifver sökanden utslutande rättighet, att begagna de förmoner, som till nybygget höra. I följe deraf beordras en Länsman och 2:ne nämndemän, att på nybyggarens anvisning insyna samt i protocoll införa de serskildta ställen med deras benämningar och egenskaper, hvilka framdeles vid nybygget kunna begagnas. Fiskvatten begränsas med någon vik, udde eller elf. Ängarne bestämmas efter vissa i skogarna kringspidda myror och värderas af synemännen efter deras gräsrikhet. Denna värdering sker efter ögonmått och erfarenhet, hvarigenom de ungefärligen kunna bestämma, huru stor vidd med derefter proportionerad gräsrikhet kan gifva ett hästlass hö, och derefter sker hela beräkningen. Till ett kofoder räknas 5 hästlass. Ett hästlass lika med 3 rehnlass. På en häst räknar man 10 lass; på ett får 1, på en get äfvenså.

§. 11.

Efter syningen börjar nybyggets bearbetning. Att sätta sig ned i en ödemark, är i sanning ett värdigt företag. Det fordrar helsa, munterhet, rådighet och tålmod. Det nödvändigaste vid ett sådant värf är fiskredskap, såsom: nät och not m. m. vi-

dare häst, några kor, får, getter, yxor, li- ar, skära, knif, eldstål och andra husgeräds- saker. De, som äro fattiga, börja med en lappkoja. Undersommaren fiskas dagligen. När bergningstiden kommer, arbetas efter hand; men magen, som alltid kräfver sin rätt, tvingar dem att söka fisksjön. Och, få de icke fisk, då är det snart ute med dem. Äro ängarne långt borta, så flyttar nybyggaren stundom dit med hela hushållet. Om hösten fiskas; om vintern fiskas och jagas. Sålunda går det ena året efter det andra; men fiske och jagt upptaga hans mesta tid. Det är nödvändigt, ty fisk, kött och mjölk äro hans enda spis. Får han fisk att byta sig till litet spannemål till bröd, så är det väl; men, hvar om icke, så lefver han utan. En del äta väl barkbröd; men de andra, i synnerhet i norra Lappmarken, lefva held- re utan.

§. 12.

I anledning af så tryckande omstän- digheter, drar det länge ut, innan nybygga- ren kan egna sin uppmärksamhet åt åker- bruket. Och, då han äntligen skall gri- pa sig an med saken, så fattar han en yxa, spade eller hacka och börjar rödja, så godt han kan, mellan stenar och träd. Orkar han med ett fjerdedels tunnland, så får det väl bero dervid tills vidare. Han göder dug-